

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23.372 van 20 februari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 10 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. LOWYCK en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger van Berti-origine te zijn, afkomstig van Oum Kadada.

Op 5 juli 2006 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) die op 23 augustus 2006 door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Op 18 december 2006 diende u een tweede asielaanvraag in. U verklaart dat er in het kader van uw eerste asielaanvraag een vergissing ontstond betreffende uw origine. Zo zou u niet van Arabische Berta-origine zijn, maar tot de Afrikaans stam van de Berti behoren.

Voor het overige blijft u bij de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde en legt u ter staving ervan een geboorteakte, een aanhoudingsbevel, een schoolattest en een attest van woonst neer. U keerde sinds uw aankomst in België niet terug naar Soedan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van

Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat enkel nieuwe elementen (feiten of stavingsstukken) relevant zijn voor de beoordeling van uw tweede asielaanvraag.

In het kader van uw eerste asielaanvraag werd geoordeeld dat u niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de regio Darfur, noch er recentelijk te hebben verbleven, zodat bezwaarlijk enig geloof kan gehecht worden aan de er door u gesitueerde vervolgingsfeiten. Zo verklaarde u zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) als in dringend beroep op het CGVS tot de Arabische Berta stam uit Darfur te behoren, terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat de Berta een Afrikaanse stam is die in Oost-Soedan leeft, aan de grens met Ethiopië (zie beslissing CGVS dd. 28/08/2006). In het kader van uw tweede asielaanvraag stelt u evenwel dat in de loop van de vorige procedure een vergissing is ontstaan betreffende uw origine. De tolk zou u tijdens de eerste asielprocedure immers gezegd hebben dat u “Berta” bent (gehoorverslag CGVS dd. 31/10/2008, p. 9), terwijl u tot de wel uit Darfur afkomstige Berti stam zou behoren. Erop gewezen dat u zelf zou moeten weten of u tot de Berta, dan wel tot de Berti behoort, stelde u dat de tolk het verkeerd vertaalde (gehoorverslag CGVS dd. 31/10/2008, p. 9). Dit is echter zeer opmerkelijk te noemen daar u op de DVZ en het CGVS door twee verschillende tolken werd bijgestaan, wat impliceert dat zij zich beide zouden vergist hebben. Belangrijker is evenwel dat u tijdens het gehoor op het CGVS uitdrukkelijk werd gevraagd of u de Berti kende, waarop u antwoordde dat dit een Afrikaanse stam betreft zoals de Zaghawa en de Tunjur, waarna u nogmaals bevestigde dat u tot de Arabische Berta behoort (gehoorverslag CGVS dd. 21/06/2006, p. 12). In dergelijke omstandigheden kan dan ook moeilijk enig geloof gehecht worden aan uw post factum bewering tot de Darfurese Berti stam te behoren.

Verder legt u in het kader van uw tweede asielaanvraag een aantal documenten neer ter staving van uw beweerde afkomst uit Darfur en van de tijdens uw eerste asielprocedure ingeroepen vervolgingsfeiten. Deze documenten zijn echter niet van aard het vastgesteld ongeloofwaardig karakter van uw beweerde afkomst uit en recent verblijf in de regio Darfur te weerleggen. Vooreerst betreft het door u neergelegde **attest van woonst** een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren faxkopie, waar bijgevolg geen bewijswaarde aan kan worden gehecht. Bovendien bleek u helemaal niet te weten wie u het kwestieuze document bezorgde (gehoorverslag CGVS dd. 13/05/2008, p. 8-9; gehoorverslag CGVS dd. 31/10/2008, p. 7). Betreffende de door u neergelegde **geboorteakte** dient dan weer opgemerkt te worden dat u tijdens uw eerste asielprocedure uitdrukkelijk verklaarde dat dit document vernield raakte toen uw huis te Oum Kadada afbrandde als gevolg van de aanval van 29 april 2003 (gehoorverslag CGVS dd. 21/06/2006, p. 10). Tijdens het laatste gehoor op het CGVS preciseerde u echter dat het huis niet volledig afbrandde en dat u samen met uw moeder in het niet vernielde deel van het huis bleef wonen tot juni 2006 (gehoorverslag CGVS dd. 31/10/2008, p. 2). Uw moeder bleef er nog tot augustus 2006, waarna ze naar Omdurman trok. Half september 2006 keerde ze echter terug naar Oum Kadada en ruimde ze haar door de brand van april 2003 getroffen kamer op. Het is tijdens deze “opruimactie” dat uw moeder vaststelde dat uw geboorteakte de brand had overleefd, waarna ze u het kwestieuze document opstuurde (gehoorverslag CGVS dd. 31/10/2008, p. 4-6). Men kan zich bij deze feitenbeschrijving echter zeer ernstige bedenkingen maken. U bleef na de brand van april 2003 immers samen met uw moeder in het huis wonen tot juni 2006, hetzij meer dan drie jaar. Wanneer u dit opgeworpen wordt, antwoordt u dat jullie het recht niet hebben de kamer van jullie moeder te betreden, ook niet als in die kamer een brand gewoed heeft (gehoorverslag CGVS dd. 31/10/2008, p. 6). Een dergelijke verklaring kan echter bezwaarlijk ernstig genomen worden. U kon evenmin verklaren waarom uw moeder de kamer niet eerder - in de drie voorgaande jaren - opruimde, en bevestigde dat niemand in die drie jaar de kamer betrad om bijvoorbeeld bepaalde zaken te recuperen (gehoorverslag CGVS dd. 31/10/2008, p. 6), wat opnieuw uiterst bedenkelijk over komt. Bovendien dient vastgesteld te worden dat het kwestieuze document er allesbehalve uitziet alsof het een brand heeft overleefd. Uw geboorteakte verkeert immers nog in zeer goede staat, met uitzondering van de “brandgaten” erin, die evenwel in ernstige mate, zowel qua vorm als plaats waar ze op het document zijn aangebracht, de indruk geven met een aansteker te zijn gemaakt. Het document komt dan ook “bewerkt” over, wat in combinatie met uw verklaringen ter zake in ernstige

mate doet twijfelen aan uw oprechtheid en aan de authenticiteit van de door u voorgelegde geboorteakte.

Ook betreffende het door u neergelegde **aanhoudingsbevel** dd. 17 oktober 2006 dienen een aantal bedenkingen te worden gemaakt. Zo staat er op het aanhoudingsbevel een logo of embleem waarvan u stelt dat het van de Soedanese algemene veiligheid is, maar waarvan u zelf uiteindelijk moest toegeven dat u het embleem van deze dienst eigenlijk niet kent (gehoorverslag CGVS dd. 31/10/2008, p. 7). Het stemt alleszins niet overeen met het officiële wapenschild van de Soedanese Republiek (zie landeninformatie in uw administratief dossier), waar overigens evenmin enige verwijzing naar gemaakt wordt. Nergens op het document komen immers de woorden "Soedan" of "Republiek van Soedan" voor, enkel "Nationale Veiligheid en Inlichtingen". Er wordt evenmin in vermeld waar dit vermeende aanhoudingsbevel opgesteld of uitgereikt werd, en het bevat vreemd genoeg een verwijzing naar "de rechtbank" zonder enige precisering van welke rechtbank. Het is eveneens bedenkelijk te noemen dat dit document geen melding maakt van de misdrijven waarvoor u gezocht wordt, en louter in algemene termen stelt dat u "misdaden tegen [uw] land" hebt gepleegd. Het betreft met andere woorden een aanhoudingsbevel zonder enige rechtstreekse verwijzing naar de Republiek Soedan of een plaats in Soedan, noch naar enige (Soedanese) wetbepaling. Het geheel van deze elementen doet dan ook in ernstige mate twijfelen aan de authenticiteit van dit document.

Tot slot is het door u neergelegde **schoolattest** evenmin van aard de in het kader van uw eerste asielaanvraag gemaakte vaststellingen betreffende uw ontoereikende kennis van de regio Darfur, en dit zowel op geografisch en etnisch vlak als op het vlak van het er heersende conflict, te weerleggen. Om bewijskrachtig te zijn dienen documenten immers een geloofwaardig en coherent asielrelaas te ondersteunen, hetgeen in casu geenszins het geval is.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat u uw land uit "vrees voor vervolging" in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951, van de artikelen 48 en 48/3 van de Vreemdelingenwet van 1980, van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Hij werpt op dat hij altijd gesteld heeft tot de Berti stam uit Darfur te behoren en niet tot de Arabische Berta stam, en dat hij op het Commissariaat-generaal er reeds op gewezen heeft dat dit verkeerd werd begrepen of vertaald door de tolk.

Wat betreft het neergelegde attest van woonst ter staving van zijn afkomst, werpt verzoeker op dat de opmerking van het Commissariaat-generaal dat dit stuk gemakkelijk door knip -en plakwerk gefabriceerd kan worden, niet aantoonst dat dit door hem ook effectief werd gedaan. Verzoeker merkt op dat het opmerkelijk is dat ook de waarachtigheid van de neergelegde geboorteakte zonder enig hard bewijs betwist wordt. Hij verklaart dat het niet bevreemdend is dat het document bij het opruimen van een deels uitgebrande woning gevonden wordt.

Hij verwijst naar het voorgelegde aanhoudingsbevel van 17 oktober 2006.

Het door verzoeker neergelegde schoolattest wordt zonder enige reden afgewezen.

Verzoeker argumenteert dat een gebrekkige kennis van het land niet aantoonst dat hij de nationaliteit van dit land niet zou bezitten, zeker gelet op zijn minieme scholing.

De vervolging is omwille van sociaal-politieke redenen.

Bij fax van 5 februari 2009 brengt verzoeker zijn identiteitskaart bij. Ter zitting wordt de kopie bijgebracht, vergezeld van een eensluidende vertaling.

3.2. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel wordt vanuit dit oogpunt onderzocht.

Met betrekking tot verzoekers opmerking dat hij in het kader van zijn eerste asielaanvraag verkeerd begrepen werd of dat de tolk verkeerd vertaald heeft, antwoordt verweerder terecht dat verzoeker toen zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal geen opmerkingen heeft gemaakt over de tolk. Hij brengt ook geen elementen aan waaruit blijkt dat de afgelegde verklaringen in het verhoorverslag verkeerd zouden zijn weergegeven. Verder heeft verzoeker nooit melding gemaakt van incidenten met de tolk hoewel hem dit nochtans uitdrukkelijk werd gevraagd op het Commissariaat-generaal bij zijn eerste asielaanvraag. Slechts bij zijn tweede asielaanvraag wordt hieromtrent voor het eerst een opmerking over gemaakt.

Aangaande de stam waartoe verzoeker zou behoren blijkt uit het administratief dossier dat hij tijdens zijn eerste asielaanvraag zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken (stuk 13, nr. 41) als in dringend beroep op het Commissariaat-generaal (stuk 8, p.4; zie ook p.8) wel degelijk verklaarde tot de Arabische Berta stam uit Darfur te behoren, terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat de Berta een Afrikaanse stam is die in Oost-Soedan leeft, aan de grens met Ethiopië (map landeninformatie). In het kader van zijn tweede asielaanvraag stelt verzoeker evenwel dat in de loop van de vorige procedure een vergissing is ontstaan en dat de tolk hem zei hij tot de wel uit Darfur afkomstige Berti stam zou behoren (stuk 3, p.9). Erop gewezen dat verzoeker zelf zou moeten weten of hij tot de Berta of de Berti behoort, stelde hij dat de tolk het verkeerd vertaalde (*ibid.*). Aangezien verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal door twee verschillende tolken werd bijgestaan impliceert dit dat zij zich beide zouden vergist hebben. Dit klemt des te meer omdat verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk gevraagd werd of hij de Berti kende, waarop hij antwoordde dat dit een Afrikaanse stam is zoals de Zaghawa en de Tunjur, waarna hij nogmaals bevestigde dat hij tot de Arabische Berta behoort (stuk 8, p.12). Gelet op voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers post factum bewering tot de Darfurese Berti stam te behoren.

Nopens het attest van woonst dient te worden opgemerkt dat het geen origineel stuk betreft maar een faxkopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan omdat gekopieerde en gefaxte documenten gemakkelijk te manipuleren en te vervalsen zijn en aldus geen bewijswaarde hebben. Dient daarenboven te worden opgemerkt dat verzoeker zelfs niet weet wie hem dit document toestuurde (map tweede asielaanvraag, stuk 6, p.8-9; stuk 3, p.7).

Betreffende verzoekers verweer dat ook de waarachtigheid van de neergelegde geboorteakte zonder enig hard bewijs betwist wordt, repliceert verweerder terecht dat verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag uitdrukkelijk verklaarde dat dit document vernield werd toen zijn huis in Oum Kadada afbrandde in april 2003 (stuk 8, p.10). Zijn betoog dat het document werd gevonden bij de opruiming van de afgebrande woning is dan ook een loze bewering.

Met betrekking tot het voorgelegde aanhoudingsbevel van 17 oktober 2006 slaagt verzoeker er evenmin in om de argumentatie van de Commissaris-generaal te ondermijnen. Deze blijft dan ook onverkort gehandhaafd en wordt door de Raad overgenomen.

Het door verzoeker neergelegde schoolattest is evenmin van aard om de in het kader van zijn eerste asielaanvraag gemaakte vaststellingen betreffende zijn ontoereikende kennis van de regio Darfur, zowel op geografisch en etnisch vlak als op het vlak van het er heersende conflict, te weerleggen. Om enige bewijskracht aan dergelijk document te ontleen, dient het immers te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is.

De bij faxbericht van 5 februari 2009 bijgebrachte en ter zitting neergelegde identiteitskaart, is niet dienstig daar er geen authenticiteitswaarde kan aan worden toegekend omwille van de manipuleerbaarheid van kopieën.

De bestreden beslissing besloot dan ook terecht dat verzoeker niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de regio Darfur, noch er recentelijk te hebben verbleven, zodat bezwaarlijk enig geloof kan gehecht worden aan de aangehaalde vervolgingsfeiten die er zouden plaatsgevonden hebben.

Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden aangezien verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord en de bestreden beslissing gesteund is op alle gegevens uit het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken in het administratief dossier.

De bestreden beslissing staat geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd zodat een schending van het redelijkheidsbeginsel niet nuttig wordt aangevoerd.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Het eerste middel is ongegrond.

4.1. In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980, het zorgvuldigheids -en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

4.2. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden afkomst uit Darfur (zie sub 3.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden aangezien verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord en de bestreden beslissing gesteund is op alle gegevens uit het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land en regio van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken in het administratief dossier.

De bestreden beslissing staat geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd zodat een schending van het redelijkheidsbeginsel niet nuttig wordt aangevoerd.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 februari 2009 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.